مشت نمونه خرو

ارزش داشت

بنیه(ی)علم

حتما شما هم دائما در رابطه با جایگاه ایران در علوم خاصی مانند نانو، ناباروری و... در جهان عددهای تک‌رقمی و عجیب و غریبی را از گوشه و کنار شنیده‌اید. عموم این رتبه‌ها حاصل یک نمره است که با پایش تعداد مقالات، اعضای هیات علمی و ... در دانشگاه‌های متفاوت به دست آمده است. این رتبه به طور سالانه تغییر می‌کند اما به طور کلی در یک بازه مشخص ثابت می‌ماند تا این‌که یک دانشگاه دچار رکود علمی یا دچار شکوفایی علمی بشود. تا چند سال قبل دغدغه‌مندان در مورد مرجعیت علمی ایران صحبت می‌کردند و صرفا دنبال بحث مربوط به تولید علم بودند. این رویکرد پایه ابتدایی بود که در بحث ایجاد تغییر و تحول باید ایجاد می‌شد. بعد از گذشت چندین سال و عبور از مرحله تولیدکنندگی شروعی برای مرحله دوم بنیه علمی کشور بود. رویکرد این مسأله تغییر کرد و به سمت مسأله تولید ثروت از علم رفت. تولید ثروت از علم به معنای توانمندی به‌اجرا درآوردن دانش است. این مسأله نیازمند نگرش متفاوت افراد و متخصصان بود. درنهایت در سال‌های اخیر این مورد باعث به وجود آمدن شرکت‌های دانش‌بنیان شد. امروزه تقریبا ۱۰ هزار شرکت دانش‌بنیان در ایران تاسیس شده که علاوه بر اشتغالزایی و تولید ثروت در حال تولید علم و ارتقای رتبه ایران در بحث مربوط به مرجعیت علمی و... هستند. حضور این شرکت‌ها در حوزه‌های متفاوت و توانمندی بالای آنها در ارائه خدمات و تولید محصولات باعث افزایش رضایت شغلی در آیندگان و متخصصان حال حاضر شده است. همچنین محدودیت‌های پیشرفت جوانان و نوجوانان ایران را رفع و رجوع کرده است.

نظامی

یادم می‌آید سال‌ها پیش یکی از سیاستمداران در پاسخ به جنگ‌طلب بودن ایران، گفته بود که «ایران تنها کشوری است که وزارت جنگ ندارد». و این جمله تا حد زیادی درست است. از بعد سال ۵۷ ما در ایران دیگر وزارتخانه‌ای تحت عنوان وزارت جنگ نداشتیم. بلکه یک وزارت دفاع داشتیم که هدفش صرف دفاع از مرزهای ایران و حریم کشور بوده و هست. در سال‌های اخیر در زمینه نظامی و با هدف دفاع از کشور پیشرفت‌های بسیار زیادی در حوزه نظامی داشته‌ایم. از موشک‌های متفاوت گرفته تا انواع زیردریایی و پهپاد و... برخی از منتقدان بر این باورند که این پیشرفت‌ها خود باعث کند شدن سرعت پیشرفت کشور در حوزه‌های صنعتی، زیستی و... است. اما از طرفی بسیاری از افراد بر این باورند که این پیشرفت‌ها باعث جلوگیری از دست درازی کشورهای ثانی و حملات متعدد شده است. تاثیر این دسته از جنگ افزارها بر روی زندگی ما در دو حوزه مهم قابل بررسی است؛ اول امنیت و توانمندی در دفاع از جان و مال و دوم افزایش دانش فنی و قدرت نفوذ به حوزه‌های دیگر تکنولوژی و پیشرفت در ایجاد استقلال برای کشور.

عموما پیشرفت‌های حوزه‌های دفاعی می‌تواند به حوزه‌های دیگر منتقل شود. به این صورت که از تکنولوژی به کار رفته در ماشین‌های جنگی می‌توان در تولید خودرو استفاده کرد. همچنین این مسأله باعث می‌شود نسل جدید آن جامعه فضای باز بیشتری برای ارائه توانمندی‌های خود داشته باشد.

کشاورزی

همه ما می‌دانیم که ایران از کشورهای چهار فصل جهان است. این مسأله هم چالش است و هم فرصت. عموم حکمرانان ایران از این فرصت استفاده نکرده و برعکس آن تا بخواهید از این چالش ضربه خورده‌اند. یکی از ضربه‌های بزرگ این چهار فصل بودن و لم یزرع بودن قسمت‌هایی از ایران، ناتوانی در کشت کافی گندم بوده. تا چند دهه قبل مردم ایران به دلایل متفاوت مثل جنگ‌های جهانی و وضعیت بد اقتصادی جهان و خشکسالی و غیره با قحطی و ناتوانی در تامین به اندازه گندم برای خود مواجه می‌شدند. همان طور که برخی از کشورهای دنیا با جنگ اوکراین و روسیه در تامین گندم خود با مشکل مواجه شدند و درگیر تنش‌هایی در درون ساختار و بدنه حکمرانی خود شدند. اما در سال‌های اخیر با برنامه‌ریزی درست و همراه با کشت نسبتا اصولی‌تر از قبل و افزایش توانمندی کشاورزان در تولید مکانیزه، میزان بهره‌برداری از زمین‌های زراعی افزایش یافته و مسئولان و کشاورزان توانسته‌اند در بحث مربوط به تولید گندم به سطوح مناسبی از خودکفایی برسند. هر چند حوزه کشاورزی ایران با چالش‌های آب و... همچنان کار زیادی دارد اما بلا تعارف می‌توانیم بگوییم که امروزه فضای بیشتری برای ورود به حوزه کشاورزی وجود دارد. فناوری‌های نوین مقابله با حشرات و آفات، ماشین آلات جدید کشاورزی، افزایش سطح دانش مربوط به کشت و کاهش مراحل کاشت، داشت و برداشت در کشاورزی به شدت در سطح رفاه و دسترسی‌پذیری ایرانیان تاثیر گذاشته است.

امیرعلی حبیبی
نوجوانه

یکی از دغدغه‌ها و م
کدام یک از اینها تا
بررسی و کنش قرار
شبیه به همین مس
را در تله مقایسه بند
اول گذاشت و با آن منکر داشته‌ها شد؟ یا این‌که این داشته‌ها چقدر می‌ت
یکدیگر چقدر اثر مثبت و چقدر اثر منفی دارد. اما شاید یکی از مهم‌ترین س
هم یک لیست از داشته‌های ما ایرانی‌ها در ۱۰ سال اخیر که از دل تمام ند